

L. SIMON LÁSZLÓ
író, szerkesztő, országgyűlési képviselő
www.lsimonlaszlo.hu

Angelika Egyesület

Szigeth Gábor László elnök úr részére

Tisztelt Elnök Úr!

Köszönettel vettem a Velencei-tó kapuja ügyében írt nyílt levelét. Ön bizonyára tudja, minden Velencei-tóval kapcsolatos ügy mélyen érint engem is: 1978 óta vagyok gárdonyi polgár, ennek a tónak a partján nőttem fel, ide jártam iskolába, itt sportoltam a Velencei-tavi Vízi Sportiskolában, itt működik a családi vállalkozásunk, itt járnak óvodába és iskolába a gyermekeim. Szeretem és ismerem is ezt a tájat, hosszú évek óta írok is róla.

Természetesen a körzet országgyűlési képviselőjeként meg kell szólalnom olyan ügyekben, amelyek sok embert érintenek, amelyek közérdeklődésre tartanak számot, s amelyek kapcsolatosak a térségbe érkező állami és uniós forrásokkal. Ugyanakkor a képviselő csak kellő tájékozottság után szólhat meg, a most kormányzó, nagy legitimációval rendelkező konzervatív többségtől ugyanis megfontoltságot, körültekintő, felelősségteljes és hiteles nyilatkozatokat és döntéseket várnak a választópolgárok és nem felelőtlen, hangzatos szónoklatnak tetsző hóbörgést, ahogyan azt egyesektől az ország házában az utóbbi két hónapban tapasztalhattuk.

Az Ön levele előtt is sokan megkerestek a Velencei-tó kapuja projekttel kapcsolatban, nagyon sok velencei polgárral beszélgettem a kérdésről, hiszen ez elsősorban az ő ügyük. Figyelemmel követtem a helyiek népszavazási kezdeményezését, rendszeresen egyeztettem az egyik szervezővel. Tájékoztatom, hogy ma egy negyven oldalnyi aláírást tartalmazó másik levelet is kaptam, amelyben az aláírók arra kérnek, hogy képviselőként álljak ki a projekt mellett, mert – szerintük – Velencének fejlődnie kell, s ez a beruházás alkalmas a turizmus fellendítésére. Mások közben hallgatással vádoltak meg, nem értve azt, amit már az előbbieken leírtam, hogy egy képviselő csak kellő tájékozódás után szólhat meg. Éppen ezért több velencei önkormányzati képviselő, civilszervezeti vezető véleményét kértem ki, hosszasan egyeztettem a polgármester asszonnyal is, hiszen az országgyűlési képviselőként nem tehetem meg, hogy ne tárgyaljak a választókörzetem polgármestereivel, még akkor sem, ha a településvezető esetleg az enyémtől eltérő politikai értékrendet is vall magáénak. Én nem akarom azt a szocialista gyakorlatot folytatni, hogy csak a nekem tetsző településeket, vagy a velem egy politikai közösségbe tartozó polgármestereket segítem. Természetesen eleget fogok tenni azon velencei meghívásoknak is, amelyek alapvetően protokollárisak: ezért beszéltem az idei velencei iskolai évvárón, és ezért fogok – az új kormány államtitkárával együtt – részt venni az általam korábban több ok miatt bírált járóbeteg-ellátó központ avatásán is. Sőt, ha már megépült, kötelességem a központ vezetőjének, az ott dolgozó orvosoknak, s rajtuk keresztül körzetünk gyógyulni vágyó betegeinek a segítése, erre ígéretet is tettem Dr. Ferencz Péter igazgató úrnak.

Visszatérve a Velencei-tó kapujára: a közelmúltban beszéltem a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség egyik szakértő munkatársával, egyeztettem a kérdésben Budai Gyula miniszteri biztossal és az illetékes szaktárca államtitkárával is.

Tájékoztattam arról, hogy a projekt leállítható-e, hogy a megítélt jelentős forrás más célra felhasználható-e, hogy a jelenlegi műszaki tartalom csökkenthető- vagy megváltoztatható-e.

Ezek alapján eddig a következőket állapítottam meg:

– a velencei polgárok egy része támogatja a projektet, egy része ellenzi, egy része pedig csak az első ütem (kikötő rekonstrukció, strandfelújítás) megvalósulását szeretné, és a tervezett épületet Velence más részén valósítaná meg. A három csoport megoszlásáról nincs konkrét ismeretem, a személyes benyomásaimból és beszélgetéseimből nem szeretnék általánosítani, és a saját véleményemet sincs jogom ráoktrojálni a helyi lakosokra. Azaz nem tudom, hogy a támogatók vagy az ellenzők, esetleg az alternatív megoldást keresők vannak-e többségben.

– Tapasztalataim szerint a projekthez való viszonyulás egyáltalán nincs összhangban a véleményüket kifejtők pártszimpátiájával, azaz mind a támogatók és mind az ellenzők között vannak jobboldali és baloldali szimpatizánsok is. Bizonyára az Ön által leírtakkal ellentétes véleményt megfogalmazók között is jócskán vannak rám szavazó állampolgárok. Kérem, ne felejtse el, én nemcsak a rám szavazókat képviselem, hanem azokat is, akik másik jelöltet, másik jelölő szervezetet támogattak, vagy el sem mentek szavazni. Nekem az enyémtől eltérő véleményekre és szempontokra is figyelnem kell.

– Azt tapasztaltam, hogy még a projekt harcias ellenzői közül is sokan úgy gondolják, hogy annak lefűjása esetén sem lenne szerencsés, ha a település elvesztené azt a jelentős pénzügyi forrást, aminek a megszerzésére viszonylag ritkán nyílik lehetősége egy Velence méretű településnek.

– Az NFÜ és a szaktárca tájékoztatása szerint a projekt nem állítható le, mivel a pályázat és a kiírt közbeszerzés törvényes volt. Az állam csak kirívó törvénytelenység esetén állíthatja le a projektet. A megítélt forrás felhasználásáról különben folyamatos törvényességi felügyelet mellett kell elszámolni. A projektet maga város állíthatja le, természetesen az eddig elköltött pénzek visszafizetése mellett.

– A város kezdeményezheti a projekt tartalmi átalakítását, de ennek az elfogadtatása nem egyszerű dolog, ugyanakkor ez lehetőség lehet a forrás megtartására és a mostani tervtől eltérő beruházás megvalósítására.

– Budai Gyula képviselő úr tájékoztatott, hogy a velencei projekt nem hasonlítható a sukorói King City ügyéhez, ahol a magyar államot jelentős kár érte. A szocialisták által örökségként itt hagyott számtalan korrupciógyanús ügy kivizsgálása mellett a Velencei-tó kapuja ellenőrzése nem is tartozhat a vizsgálódási körébe, mivel a velencei önkormányzat a saját tulajdonú telkére uniós forrásból kíván beruházni.

Ezeket azért osztom meg Önnel, hogy érzékelhető legyen a probléma összetettsége. Természetesen van a kialakult helyzettel és a projekttel kapcsolatban magánvéleményem, ezt azonban csak részben osztom meg Önnel és a nyilvánossággal, mivel nem az a dolgom, hogy egy város belső vitájában döntőbíró legyek. Vádaskodni sem kívánok, amennyiben pedig törvénytelenység történt (én egyelőre erről nem tudok) akkor a hivatalos bejelentések megtétele után az illetékes hatóságok dolga a vizsgálatok lefolytatása.

A személyes véleményem főbb pontjai:

– A megvalósítandó projekt első fele nekem tetszik, tehát a kikötő rekonstrukciója, a beton partvédművek elbontása, a gyaloghíd megépítése szerintem jó gondolat.

– A projekt részeként megépítendő monstrum szerintem nem a tájba illő, én kisebb, más funkciójú és más kinézetű épületet terveztettem volna, de a velencei döntéshozóktól eltérő ízlésem és vizuális értékrendem nem elegendő ok a projekt leállítására. Ha én lennék Velence polgármestere, biztosan nem ilyen irányba vittem volna a település fejlesztését, de attól még képviselőként nincs semmilyen jogosítvány a kezemben a leállítására.

– Nem értek egyet azzal, hogy környezetvédelmi kérdéstről van szó. Nagyon jól ismerem a Velencei-tó valamennyi partszakaszát, így ezt a strandot is. Szerintem szó sincs itt „lassan természet közelivé váló állapotról”, ahogyan ezt Ön írta. A velencei szabad strand – a legtöbb tó környéki stranddal együtt – a hetvenes évek hangulatát és színvonalát idézi, mindenképpen megérett a rekonstrukcióra.

– Évek óta folynak viták arról, hogy kellene-e homokos strandok a tópartra. Négygyermekes szülőként állítom, hogy szükség van a gyermekes családokat kiszolgáló, szép, homokos strandokra, ahol a vízparton lehet játszani, és nem egy vaslépcsőn kell a vízbe belemászni.

– Ebből is következik, hogy a széttöredező, néhol már balesetveszélyes beton partvédművek rekultivációja sokáig már nem odázható el. Az elmaradt karbantartások, a nagy hőmérsékleti ingadozások, a téli fagyok tönkretették a partvédműveket, az idei magas vízállás pedig tovább ront a helyzeten. A felújításra a tulajdonos megyei és települési önkormányzatoknak nincs forrásuk. A Cserepes-sziget mindmáig befejezetlen partvédművéről, a vízből kiálló betontuskókról és vasrudakról ne is beszéljünk. Jól tudjuk, hogy a strandjaink, valamint az északi evezőspálya is feltöltött, mesterségesen létrehozott területek, tehát értelmetlen és fölösleges környezetvédelemről beszélni ott, ahol sokkal inkább tájépítészeti átgondolt munkájára vagy parti rekonstrukcióra van szükség.

– Beruházásokra igenis szükség van a Velencei-tónál (ezt a nyílt levelében Ön is megerősítette). Csak az a lényeg, hogy ezek a tájba illőek, a tó méretéhez igazodóak, azaz emberi léptékűek legyenek, lehetőleg olyan építőanyagok és technológiák felhasználásával készüljenek, amelyek egy egységes, szép, ugyanakkor korszerű arculatot adnak a tó környékének. És amelyek vendégcsalogatók is egyben, mert az idegenforgalom fejlesztése nélkül az itt élők esélyei fognak tovább romlani. Nem osztom azok véleményét, akik szerint a jelenlegi állapotában kell konzerválni a Velencei-tavat. Akik ezt mondják (nem állítom, hogy Ön is közéjük tartozik), azok a szocializmus idejének egyszerre kicsinyes, pontosabban kisstílusú, s egyszerre túlméretezett, ízléstelen beruházásainak a fennmaradását támogatják, pontosabban azt, hogy az akkor kialakult látvány határozza meg a Velencei-tó környékének arculatát. Én nem szeretném, ha a retró jegyében a tóparti monstre betonépületek, valamint az ízléstelen árusító bódék, büfésorok, és a kibetonozott, sétányoktól, rendes közvilágítástól, padokkal és pihenőhelyekkel tarkított parkoktól mentes part látványa fogadná az ide látogatókat. Én esténként nem tudok a tó partján úgy végigsétálni a feleségemmel, miként azt megteheti egy balatonfüredi polgár vagy egy horvát vagy olasz tengerparti kisváros lakója. Nem állítom, hogy a Velencei-tó kapuja ilyen kezdeményezés, csupán azt mondom, hogy ha támadják, akkor ne a jelenlegi parti állapot és a környezet védelmére hivatkozva tegyék ezt. Ugyanezt személyesen elmondtam Önnek a King City projekt kapcsán is: továbbra is az a véleményem, az északi evezőspálya környéke nem tévesztendő össze a Dinnyési Fertővel, nem természetvédelmi terület, hanem egy olyan elhanyagolt, lepusztult része a tópartnak, amely fejlesztésért kiált. Csak nem kaszinóra van szükségünk, hanem szép, igényes, a közönség előtt nyitott sportközpont, akár sportszállóval, hogy újra a nemzeti vízi sport egyik rangos utánpótlásbázisa legyen VVSI, s megint fontos versenyeket szervezhessünk az evezős pályánkon. S mindez az itt élő embereknek teremtsen munkahelyeket.

Összefoglalva: köszönöm a levelét, örülök az aggódó, felelősségteljes sorainak, és szívesen veszem a konkrét javaslatát is. Például jó volna, ha kifejtené, mire alapozzák a vízbiztonság veszélyeztetésének gyanúját. Környezetvédő szervezetként milyen olyan kutatási eredmények állnak a rendelkezésükre, amelyek az aggodalmaikat alátámasztják. Például van-e olyan, a vízbiztonsággal kapcsolatos felmérésük, amely az utóbbi években megvalósult két négycsillagos szállodaberuházás hatásait méri fel, hiszen ezek esetében már a tapasztalatok alapján lehet véleményt mondani. Van-e ismeretük a tóba beengedett használt termásvíz biológiai és

kémiai hatásairól? Van-e információjuk a Velencére tervezett beruházás helyén található védett vizes élőhelyekről? Vannak-e olyan gazdasági számítások, amelyek az önkormányzat gazdasági számításait megkérdőjelezzik? Készítettek-e hiteles közvélemény-kutatást arról, hogy mi a velencei polgárok véleménye erről a projektről vagy a tó esetleges fejlesztési irányairól? Véleményük hangos megfogalmazása előtt egyeztetek-e azzal a számos nagyságrendű civilszervezettel, amelyek a kistérségünkben tevékenykednek? Tudják-e, hogy mi a velencei, vagy a környékbeli étterem- és szállodatulajdonosok, valamint az általuk foglalkoztatott helyi adófizetők álláspontja? Van-e tudomásuk bármilyen a projekttel kapcsolatos szabálytalanságról vagy törvényteleniségről? A társadalmi egyeztetésnek pontosan milyen formáját tartják indokoltnak, s ebben milyen szerepet kívánnak szánni az országgyűlési képviselőjüknek? Milyen olyan fejlesztéseket tartanának üdvözlendőnek, amelyek nemcsak idehozzák a turistákat, hanem itt is tartják őket, így növelve a vendégéjszakák számát?

Ilyen és ehhez hasonló kérdésekben bármikor szívesen konzultálok, illetve várom a válaszait, a javaslatait, amelyeket igyekszem megfontolni és a munkám során hasznosítani. Javaslom, hogy az egyeztetés ezen fázisa ne az nyilvánosság előtt történjék, hiszen személyes ismeretségünk nem kívánja meg a nyílt levelezést, a nyilvánosság elé már a konkrét javaslatokkal, szakmai anyagokkal álljunk ki. Egy hétig most szabadságon leszek, de azt követően a személyes találkozásra is nyitott vagyok.

Tisztelettel üdvözlö:

Agárd, 2010. július 30-án

L. Simon László
országgyűlési képviselő